

forslag, slutter jeg af den Velvillie, han har vist selve Tanken i dette lille Lovforslag, at han ogsaa kan tænke sig Muligheden af at fremme det som et udenfor Fiskeriloven staaende selvstændigt Forslag. Med disse Ord skal jeg anbefale Sagen til det høje Tings og den højtærede Ministers Velvillie.

N. C. Christensen: Jeg skal tillade mig at anbefale Forslaget. Det er jo klart og let overskueligt. Det gaar ud paa at skaffe Understøttelsesforeninger for Fiskere en Indtægt gennem de Bøder, der af Fiskere ydes til Statskassen. Jeg anser dette for ganske rigtigt; de fleste af Fiskerne ere jo Smaakaarsfolk, for hvem en saadan Understøttelse gennem deres Forening vil komme ret tilpas, og jeg tror, at Følgen vil være, at Fiskerne se med noget mere Velvillie paa de mange Bødestemmelser, der indeholdes i Fiskeriloven.

Nu er det jo saaledes, at der er mange af de Bestemmelser, Fiskerilovgivningen indeholder, og som fastsætter Bøder, der ere af den Beskaffenhed, at Fiskerne se paa dem med Uvillie. Og naar en Del af disse Bestemmelser ere af den Beskaffenhed, at de forhindre Fiskerne i at drive deres Næring paa en saadan Maade, som de anse for tidsmæssig og hensigtsmæssig, og uden at de ere i Stand til at indse, at de Forbud, der er nedlagte, ere til Gavn for Fiskeriets Udvikling, vil man jo forstaa, at der er Uvillie mod disse Bøder. Men der er ogsaa andre Bestemmelser i Loven, som ere saaledes, at Fiskerne ere i Stand til at kunne overse dem og forstaa, at Overholdelsen af disse Bestemmelser er til Gavn for dem, og dersom en Del af den Indtægt, der indkommer ved Bøder, gaar til Fiskeres Understøttelsesforeninger, tror jeg, at det vil bevirke, at Fiskerne i større Udstrækning end nu ville være Kontrollen behjælpelige med at opretholde de Bestemmelser, som ere til Gavn for Fiskeriet. Jeg tror derfor, at foruden, at det kan bidrage til at støtte Fiskerne, vil det ogsaa bidrage til at gøre det muligt at opretholde de Bestemmelser, der have Betydning, hvorimod man naturligvis ikke kan regne paa Fiskernes Medvirken til Overholdelse af de Bestemmelser, der ere af den Beskaffenhed, at Fiskerne anse dem for uheldige.

Alfred Christensen: Ved Behandlingen af Retsreformen fastslog vi her i dette Ting, i fuldstændig Overensstem-

melse med vore Ministre, som et ledende og bærende Princip for Bøders Betaling, at alle Bøder uden Undtagelse skulde gaa lige ind i Statskassen. Alle disse partikulære Kasser, der eksistere rundt omkring, som Politikasser m. m., kunde saa faa en Erstatning, en Udbetaling af Statskassen gennem den Merindtægt, Staten fik; men vi ansaa det for saa vigtigt, at der ikke var Kasser rundt om, som de lokale Embedsmænd kunde have Interesse i at berige ved Bøders Idømmelse, at vi vare fuldstændig enige om at slaa fast, at alle Bøder herefter skulde gaa lige ind i Statskassen. Siden den Tid, da vi her i Salen vare enige med vort Ministerium om Retsreformen, er der løbet meget Vand i Stranden og løbet mange Love her igennem denne Sal, der ikke ere meget mere værd end det Vand, der er løbet i Stranden. Men en Egenskab have nogle af de Love haft, og særlig har den sidste Prostitutionslov haft den Egenskab, at den paa dette Punkt har brudt det Princip, som vi nedlagde i vort grundlæggende Arbejde for Retsreformen, idet Prostitutionsloven lægger Bøderne over til Politikasserne trods det, at vi vare fuldstændig enige om, at kun Statskassen skulde oppebære Bøder. Naar nu en privat Lovforslagsstiller — for Resten en rigtig elskværdig Kollega og en udmærket Forslagsstiller — møder frem med et Forslag om, at nu skal Halvdelen af de Bøder, som blive idømte Overtrædere af danske Fiskerilove, gaa ikke i Statskassen, men til Understøttelsesforeninger for Fiskere, da maa jeg melde mig som en bestemt og principiel Modstander af det foreliggende Forslag, udgaaende fra de Betragtninger, som ere godkendte af dette Ting, da vi behandlede Retsreformen, Betragtninger, som ikke paa noget Punkt have tabt deres Gyldighed, fordi de senere ere blevne brudte, hvad jeg for mit Vedkommende og flere med mig kun se paa med den allerstørste Beklagelse.

N. Andersen: Jeg kan jo godt forstaa, at den sidste ærede Taler som Jurist maa beklage, at der er gjort Brud paa de Principper, der have ligget til Grund for Behandlingen af Retsreformen. Men jeg vil dog gerne gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det Forslag, som her foreligger, har Folketinget vedtaget flere Aar efter, at det Princip, som det ærede Medlem holder paa, blev slaaet fast, saa det, der nu foreligger, er jo slet ikke det, der gør Brud paa Princippet, men det er den Vedtagelse, som fandt Sted i Fjor, da vi